

205/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2022. december 15.

A főtanácsnok indítványa a C-333/21. sz. ügyben | European Superleague Company

Rantos főtanácsnok: a FIFA és az UEFA azon szabályai, amelyek minden új versenyt előzetes engedélyhez kötnek, összeegyeztethetők az uniós versenyjoggal

Jóllehet az ESLC szabadon szervezhet önálló labdarúgó-versenyt az UEFA és a FIFA rendszerén kívül, azt mégsem teheti meg, hogy egy ilyen verseny létrehozásával párhuzamosan továbbra is részt vegyen a FIFA és az UEFA által szervezett labdarúgó-versenyeken e szövetségek előzetes engedélye nélkül

A svájci magánjog hatálya alá tartozó Nemzetközi Labdarúgó-szövetség (FIFA) a labdarúgás világszintű végrehajtó szerve, amelynek célja lényegében a labdarúgás előmozdítása és nemzetközi versenyének szervezése. Az Európai Labdarúgó-szövetség (UEFA) szintén a svájci magánjog hatálya alá tartozó jogalany, amely a labdarúgás európai szintű irányító testülete. Alapszabályaik értelmében a FIFA és az UEFA monopóliummal rendelkezik arra, hogy a hivatásos labdarúgás terén Európában nemzetközi versenyeket engedélyezzen és szervezzen.

A European Super League Company (ESLC) a spanyol jog hatálya alá tartozó társaság, amelyet rangos európai labdarúgó klubok hoztak létre, és amelynek projektje arra irányul, hogy „European Super League” (ESL) név alatt megszervezze az első, évente megrendezésre kerülő zárt (vagy „félíg nyitott”) európai labdarúgó-versenyt, amely az UEFA-tól függetlenül létezne, viszont amelynek klubjai továbbra is részt vennének a nemzeti labdarúgó-szövetségek, valamint az UEFA és a FIFA által szervezett labdarúgó-versenyeken.

Az ESL létrehozásának bejelentését követően a FIFA és az UEFA nyilatkozatot bocsátott ki, amelyben kijelentették, hogy nem hajlandók elismerni ezt az új szervezetet. Kiadtak egy figyelmeztetést is, amely szerint minden olyan játékost vagy klubot, aki vagy amely részt vesz ezen az új versenyen, ki fognak tiltani a FIFA és a tagszervezetei által szervezett versenyekről.

Mivel úgy ítélte meg, hogy a FIFA és az UEFA magatartását versenyellenesnek, továbbá az uniós versenyjoggal és az EUM-Szerződés alapvető szabadságokra vonatkozó rendelkezéseivel összeegyeztethetetlennek kell minősíteni, az ESLC keresetet indított a Juzgado de lo Mercantil (madridi kereskedelmi bíróság) előtt. Ezen igazságszolgáltatási fórum azt kéri a Bíróságtól, hogy foglaljon állást abban a kérdésben, hogy a FIFA és az UEFA alapszabályainak bizonyos rendelkezései, valamint az e szövetségek által kibocsátott figyelmeztetések vagy szankciós fenyegetések összeegyeztethetők-e az uniós joggal, különösen pedig azokkal a rendelkezésekkel, amelyek a versenyjogra (az EUM-Szerződés 101. és 102. cikke) és az alapvető szabadságokra (az EUM-Szerződés 45., 49., 56. és 63. cikke) vonatkoznak.

A mai napon ismertetett indítványában Athanasios Rantos főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság a következő választ adja:

1. **a FIFA és az UEFA azon szabályai, amelyek minden új versenyt előzetes engedélyhez kötnek,**

összeegyeztethetők az uniós versenyjoggal. A verseny jellemzőire tekintettel a rendszerből eredő korlátozó hatások szervesen kapcsolódnak a sport sajátosságaival összefüggő, az UEFA és a FIFA által elérni kívánt jogszerű célok megvalósításához, és arányosak e célokkal;

2. **az uniós versenyszabályok nem tiltják a FIFA-nak, az UEFA-nak, a tagszervezeteiknek vagy a nemzeti ligáiknak, hogy szankciós fenyegetéseket helyezzenek kilátásba az említett szövetségek részét képező klubokkal szemben arra az esetre, ha azok részt vennének egy olyan új verseny létrehozatalára irányuló projektben, amely azzal a kockázattal járna, hogy aláássa az e szövetségek – amelyeknek e klubok a tagjai – által elérni kívánt jogszerű célok megvalósítását;**
3. **az uniós versenyszabályokkal nem ellentétesek a FIFA alapszabályában szereplő azon korlátozások, amelyek a FIFA és az UEFA által szervezett versenyekkel kapcsolatos jogok kizárólagos forgalmazására vonatkoznak,** amennyiben e korlátozások szervesen kapcsolódnak a sport sajátosságaival összefüggő jogszerű célok eléréséhez, és arányosak e célokkal;
4. **az uniós joggal nem ellentétesek a FIFA és az UEFA alapszabályai, amelyek előírják, hogy a klubok közötti új, páneurópai szintű labdarúgó-verseny létrehozása előzetes engedélyezési rendszernek legyen alárendelve,** amennyiben e követelmény megfelelő és szükséges ehhez, figyelembe véve a tervezett verseny sajátosságait.

A sport és az uniós jog közötti kapcsolatáról

A főtanácsnok előzetes észrevételeket fogalmaz meg a sport és az uniós jog közötti kapcsolatáról. Így mindenekelőtt megjegyzi: az, hogy a Lisszaboni Szerződés kiemelte a sport különleges szerepét, és azt beillesztette az EUMSZ 165. cikkbe, az uniós intézmények által ösztönzött és előmozdított fejlődés kiteljesedését jelentette. A 165. cikk annak az „európai sportmodellnek” az „alkotmányos” szintű elismerését juttatja kifejezésre, amelyet számos olyan elem jellemez, amelyek az európai földrészen több sportágra is vonatkoznak, ideértve a labdarúgást is.

E modell először is egy olyan *piramisszerkezet* mentén épül fel, amelynek alapzatát az amatőr sport, a legtetetjét pedig a hivatásos sport képezi. Másodszor, e modell fő céljai között szerepel az olyan *nyílt versenyek* előmozdítása, amelyek mindenki számára hozzáférhetőek egy olyan átlátható rendszeren keresztül, amelyben a bejutás és a kiesés versenyképes egyensúlyban marad, és a sportban szerzett érdemeket részesíti előnyben, amelyek szintén alapvető jelentőségű elemét képezik az említett modellnek. E modell végül a *pénzügyi szolidaritás* rendszerén alapul, amely lehetővé teszi, hogy az élvonalbeli szereplők eseményeiből és tevékenységeiből származó jövedelmeket a sport alsóbb szintjein újra eloszthassák és újra befektethessék.

Az EUMSZ 165. cikk beillesztése éppen azért történt, mert a sport ezzel együtt olyan területet képez, ahol jelentős gazdasági tevékenységet folytatnak. E cikk arra irányul, hogy hangsúlyozza e gazdasági tevékenység különleges társadalmi jellegét, amely bizonyos tekintetben igazolhatja az eltérő bánásmódot. Az EUMSZ 165. cikk normaként szolgálhat akkor, amikor a versenyjogi rendelkezéseket a sport területén értelmezik és alkalmazzák. Így e cikk a maga területén különleges rendelkezést képez az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 102. cikk általános rendelkezéseihez képest, amelyeket minden gazdasági tevékenységre alkalmazni kell.

Jóllehet a sport sajátos jellemzőire nem lehet annak érdekében hivatkozni, hogy a sporttevékenységeket kizárják az EU- és az EUM-Szerződés hatálya alól – ideértve különösen a versenyjogra vonatkozó rendelkezéseket –, az EUMSZ 165. cikkben belül a sport sajátos természetére, valamint a társadalomban és a nevelésben betöltött szerepére tett utalások mégis relevánsak lehetnek többek között akkor, amikor a sport területén a verseny vagy az alapvető szabadságok korlátozásainak esetleges objektív igazolását kell elemezni.

A főtanácsnok hangsúlyozza: önmagában az a körülmény, hogy a sportversenyeknek mind a szabályozásával, mind pedig a szervezésével kapcsolatos feladatokat ugyanaz a jogalany látja el, nem jelenti az uniós versenyjog megsértését. Másfelől az UEFA-hoz hasonló helyzetben lévő sportszövetség fő kötelezettsége annak biztosításából

áll, hogy a harmadik személyek ne legyenek indokolatlanul megfosztva a piacra jutástól oly mértékben, hogy ezáltal a piacon már torzuljon a verseny.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel kapcsolatos okfejtés kulcsfontosságú pontjai

A főtanácsnok szerint, még ha **az alapügyben szóban forgó, az előzetes engedélyezési rendszerre vonatkozó szabályok azzal a hatással is járhatnak, hogy korlátozzák az UEFA versenytársainak az európai labdarúgó-versenyek szervezésének piacához való hozzáférését, az ilyen körülmény – amennyiben azt bizonyítottanak feltételezzük – nem jelenti nyilvánvalóan azt, hogy e szabályok célja az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett versenykorlátozás lenne.**

Az UEFA által a jelek szerint előírányzott fegyelmi intézkedések – ideértve az ESL résztvevőivel szemben kilátásba helyezett szankciós fenyegetéseket is – alkalmasak lehetnek arra, hogy befolyásolják az ezen új verseny megrendezéséhez szükséges klubok és játékosok rendelkezésre állását, következésképpen pedig arra, hogy lezárják az európai labdarúgó-versenyek szervezésének piacát egy potenciális versenytárs előtt.

Ahhoz, hogy a szóban forgó szabályok által okozott korlátozások mentesülhessenek az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének hatálya alól, e korlátozásoknak szervesen kapcsolódniuk kell egyes jogszerű célok eléréséhez, és e célokkal arányosaknak kell lenniük, anélkül hogy túllépnék az e célok megvalósításához szükséges mértéket. E tekintetben a főtanácsnok úgy véli, hogy **bizonyos jogszerű célok eléréséhez szervesen kapcsolódónak tekinthető az, hogy a FIFA és az UEFA nem hajlandó elismerni egy alapvetően zárt, az ESL-hez hasonló versenyt, amennyiben az elismerés e megtagadása arra irányul, hogy fenntartsa a sporteredményeken alapuló részvétellel, az esélyegyenlőséggel és a szolidaritással kapcsolatos azon elveket, amelyeken az európai labdarúgás piramisszerkezete nyugszik, továbbá küzdjön a kettős hovatartozással kapcsolatos jelenségek ellen.**

Tekintettel arra, hogy az UEFA az összes nagyszabású, európai szinten a klubok között zajló labdarúgó-verseny egyedüli szervezőjeként erőfölényben van, **az EUMSZ 102. cikk értelmében őt terhelő „különleges felelősség” éppen abban nyilvánul meg, hogy az újabb versenyek engedélyezése iránti kérelmek vizsgálata során gondoskodnia kell arról, hogy a harmadik személyek ne legyenek indokolatlanul megfosztva a piacra jutástól.**

Ami a versennyel kapcsolatos „klasszikus” mentességek és igazolások alkalmazhatóságát illeti, a főtanácsnok kiemeli, hogy **a versenyszabályok megsértésével vádolt fél feladata annak bizonyítása, hogy a magatartása megfelel azoknak a feltételeknek, amelyek alapján megállapítható, hogy e magatartás az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozik, vagy az EUMSZ 102. cikkre tekintettel objektíven igazolt.** Megjegyzi azonban, hogy a jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatot anélkül hozták meg, hogy ezt megelőzően sor került volna a FIFA és az UEFA előzetes meghallgatására, vagyis azok nem tudtak érveket és bizonyítékokat előterjeszteni arra vonatkozóan, hogy az adott ügy sajátos körülményei között tiszteletben tartották e feltételeket.

Azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a FIFA által a sportjogok hasznosítására vonatkozóan kialakított szabályok összeegyeztethetők-e az EUMSZ 101. cikkel és az EUMSZ 102. cikkel, a főtanácsnok úgy véli, hogy **amennyiben bizonyítható a verseny korlátozása, második lépésben azt kell megvizsgálni, hogy e korlátozás szervesen kapcsolódik-e valamely jogszerű cél megvalósításához, és azzal arányos-e, illetve hogy a korlátozó magatartások teljesítik-e az ahhoz szükséges feltételeket, hogy egyedi vagy objektíven igazolt mentességben részesülhessenek.** A főtanácsnok emlékeztet arra, hogy a labdarúgást a klubok közötti gazdasági egymásrautaltság jellemzi, így valamely verseny pénzügyi sikere mindenekelőtt a klubok közötti bizonyos fokú egyenlőségtől függ. Márpedig a sportversenyekhez kapcsolódó jogok kereskedelmi hasznosításából származó jövedelmek újraelosztása megfelel ezen „egyensúlyi” célkitűzésnek.

Végül a főtanácsnok úgy véli, hogy annak ellenére, hogy az alapügyben vizsgált azon szabályok, amelyek előírják, hogy a klubok közötti új, páneurópai szintű labdarúgó-verseny létrehozása előzetes engedélyezési rendszernek

legyen alárendelve, alkalmasak az EUM-Szerződés alapvető gazdasági szabadságokra vonatkozó rendelkezéseinek korlátozására, **az ilyen korlátozások igazolhatók a sport sajátosságaihoz kapcsolódó jogszerű célokkal. Ilyen kontextusban egy előzetes engedélyezési rendszer követelménye e célból megfelelőnek és szükségesnek bizonyulhat, figyelembe véve a tervezett verseny sajátosságait.**

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Az ismertetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

A főtanácsnoki indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

